

Szerkesztőség:

11-ik kerület 460. házszám
 Hová a lap szellemi részét
 illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirdetések és ezeknek díjai, valamint a felszólítások küldendők

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér száma 1 korona.

Drága élet.

A ki Magyarország rónás Alföldjét, hepehupás dunántuli dombos vidékét, a kárpátok lankás völgyeit beutazza, a májusi áldást fakasztó esők nyomában, országszerte örvendetesen tapasztalja, hogy Isten oltalma őrzi a jónak ígérkező termést. A kalászos gabona neműek buján nőnek, a gyümölcsösök is szép reményekre jogosítanak, ha csak valami elemi csapás nem nehezedik reánk, a népek ezreinek szívéből hálalett sóhaj fakad fel, ha majd aratják a termést.

A mikor a meg próbáltatás nehéz napjaiból, a nyomorból már-már kivezetne a kilátásra helyezett jogos remény, mikor ringó, bőtermést ígérő szántóföldjeink hitet öntenek belénk, a drága s ág nem hogy szűnnek, hanem állandóan a családfentartók vállára helyezkedik. Az eladók vásárja csúnyán kihasználja a fogyasztók zsebeit, a kiknek nem lehet védekezni a haszonszerzés ezen embertelen árusítói önkénye ellen, várjuk a jobb belátásukat s voltaképpen csendesen várjuk, hogy az önkényes kizsebelés, napról napra nagyobb arányokban tegye állandóvá a panaszkodást.

A kenyér, a hús, a tej ára a hogy fel-

ment az ősszel, ugyanaz ma is, sőt ország-szerte panaszkodnak hogy napról-napra emelkedik az árfolyam. Vannak vidékek ahol a hús kilógrammja 1 kor. 60 fillér akkor, mikor a vidéken a mézárósok harmadrendű marhát vágnak és a mikor a harmadrendű marhának Budapesten 60-80 korona métermérsája. Még kirívóbb az üzleti telhetetlenség a disznóhúsnál ahol 2 koronát is kérnek egy kilogrammért, s amikor a disznó hús ára a nagybani piacon 60-65 frtnyi árban váltakozik.

Éppenséggel nem akarjuk mi helyi iparosainkat, kereskedőink, élelmiszerek árusítóinkat apostrofálni, mi általán az országos viszonyokból, panaszokból merítjük e felszólaló sorokat, mert végeredményében az ország minden vidékén, ahol emiatt nincs panasz, mint nálunk, Abonyban, ott a kereskedőket, az árusítókat, csak dicsérni lehet. De nem lehet szónéklül túrni, hogy kapzsiságból valaki és valakik rohamosan gazdagodjanak, a közönség megfosztásával. Mert ha még egy olyan esztendőt érünk, mint a tevalyi, akkor ez a drágaság szinte megszokott jelleget fog ölteni s tekintettel a felhalmozott igényekre, a szegény földmives

népet és a hivatalnoki kart egzisztenciájában végkép tönkre tesszük, a mi nemzeti és kulturális szempontból, az ország elgyengülését jelentené és állásában rettenetesen megingatná.

Ezért a hatóságok talpraállása, igényeink és jogaink megvédése, aktuális kérdés mindenütt a hazában. Csak olyan szabályrendeleteket hozzanak, a miknek a betartására igazságos ellenőrök vannak, a mit képesek betartani. A papirosan megírott jogvédelem ha azokat aranytoll irta, zseniális tejü ember fogalmazta is, semmit se ér, ha a gyakorlati megvalósulásán nem munkálkodik az arra hivatott fórum: a hatóság.

Erélyes intézkedésre van szükség ott, a hol az árusítók gazdagodási szenvedélye nem ismer határt. A közönség, ha egyébként védekezni nem tud, fékezze igényeit és garasait becsülje meg, ne hizlalja a telhetetlen pénzsákokat. Tartogassa jobb napokra, mikor az árusító engedett az önkényéből.

Furcsa, de úgy van hogy itt a fogyasztás csökkenése fog segíteni, míg a forgalom nagysága egyre a telhetetlenek szenvedélyét növeli.

TÁROZA.

Kályhavásár.

— Irta: Pásztor József. —

Böde Péter hajnalban kibújt a dunya alól. Hamarosan kapkodta magára a gúnyát, a foga vaczogott, a térdei összevörösödtek. Dideregve fordult az asszonyhoz, aki éppen most nyitotta fel a szemét:

— Rettentő hideg van!

Az asszony még jobban összehúzta magát, csak az orra hegye látszott ki a piros koczkás puha tömeg alól s úgy mormogta:

— Meg kék mán venni azt az izét!

— A vaskemenczét?

— Azt hát. Így reggel is befütene kend egy kis csutkatóval, aztán a délebed is megfőne rajta, aztán meleg lenne...

— Az ám! — mormogta rá bölcsen Böde Péter s egyet vakaródzott. — Hanem hun a péz?

— Nincs kendnek? — kérdezte az asszony.

— Nekem? — felelt csodálkozva Böde Péter. — Sose vót!

— Pedig én láttam, hogy vót kendnek péze. Bizonyosan elitta kend.

— Te is tartottál dugaszban pézt! Tán el-czifrázkodtad?

Ezután a kölcsönös gyanúsítás után a házaspár hallgatott és fázott. Különösen Böde Péter s a mint a jégvirágos ablakot bámulta, a honnét kékes világítás szűrődött be a kis házba, elképzelte a vaskemenczét minden jó tulajdonságával. A vasárus bótra gondolt, ahol a sok-sok vaskemence

ki van rakva, mindenik olyan, mint egy ember: lába is van, szája is van, még szeme is, ha pedig teletömik és belégyujtanak, úgy elbeszélget, hogy csupa gyönyörűség hallgatni.

Hanem hát pézér adják. A péz pedig nem igen volt barátságban Böde Péterrel; a csizmaszárban ugyan rejtegetett vagy két pengőt az asszony elől, de éppen azért rejtegette, hogy mert egy kis szűz dohányra szánta. Ezt csak nem adja oda kemenczére, de nem is elég arra.

Vége is az asszony talált ki valamit: — Pedig hitelbe nem ad a vasárus — szólt az urához.

— Biza' nem — erősítette az ember.
 — Menjék el kend édes anyámhoz, neki van péze, kérjék kend köcsön.

Bödének tetszett az eszme. Kölesön kérni! Esetleg többet, mint a kemence ára: hogy egy kis papramorgóra is jusson. Ez már beszéd! Kemence is, papramorgó is, a tejebe még a dohány ára is benne marad a csizmaszárban. Mégis van az asszonynak esze!

Hanem az öreg asszony csúnyán elbánt Böde Péterrel.

— Hogy vaskemence kell nekik! Hát még mi nem kék! Uraskodni akarnak kendtek? — kiabált az öreg asszony.

Böde hiába erősítette, hogy a bubost nem tudják fűteni, mert nincs szalmájuk, aztán a kis vaskemenczén az ételt is meglehet főzni, a házban is meleg lesz.

— Fözzenek kendtek a pitvarban, mint eddig, ha pedig fáznak, bújjanak össze; mi is úgy tettünk, mikor fiatalok voltunk.

Böde Péter ballagott haza. A lába alatt sikongott a hó s a fákról a zuzmara a nyakába hullott.

Másnap reggel még hidegebb lett. Az asszony is nagyon fázott.

Mind a ketten el voltak szontyolodva.

Böde Péter gondolkozott egy darabig, azután az asszony felé pislogott s csendesen megszólalt: — Hallod-e? Anyjuk! Nekem vóna két pengőm, odaadnám kemenczére.

Az asszony dideregve nyögte ki:

— Nekem is van egy.
 S előkerült a két pengő a csizmaszárból, a sublót aljából a harmadik.

— Háromért csak adnak kemenczét — motyogta az ember.

— Lealkudjuk — felelte rá az asszony.

Mindketten bementek a vasárus bótba. A pénzt az asszony vette magához s jól bekötözte a zsebkendő sarkába, jól beburkolta magát a nagy kendőbe. Az ember is belebújt a bekecsébe.

A bótban sokan voltak. A segédek nyitott ajtó mellett sűrögtek-forogtak.

Fiatal, pirosképű legény ugrott elibük:

— Jó reggelt bátyám uram!

Böde Péter megbícczentette a fejét és csendesen körülnézett a vasárus bótban; nem szólt egy szót sem, hanem odament a tűzhelyekhez s elkezdett egy drágább fajtát tapogatni.

— Hát ilyen kék nekünk, ugye, — fordult Böde az asszonyhoz.

Az asszony is végig tapogatta a tűzhelyt, fölemelgette a karikáit, kinyitotta az ajtaját, meg nézte a sütőjét s nagynehezen kimondta:

— Hát ez jó vóna!

— Hogy adja? — kérdezte Böde a vasárus segédet.

Az elevenszemű, piros arcú legény odafordult feléjük, mert közben a többi vevőjével is foglalkozott.

Gyula városunkból néhány hét múlva Budapestre költözik, régi barátait összehívta egy kedves emlékü búcsú estélyre, mely a kaszinó termében folyt le, több előkelő budapesti collegái részvételével. Megjelentek az estélyen: Muzsa Gyula, Harmos Gyula, Taufer Károly, Pintér Pál, Török János, Tódorfi Domokos budapesti gyógyszerészek, Lehoczki István pénzügyminiszteri tanácsos, Lukács István, a gyógyszerészeti lapok szerkesztője; helyből: özv. Balogh Istvánné, Gajzágó Irma, Josefa, Lavatka Irma, Balogh Mariska, ft. Lévy Mihály apát, Teszár László, dr. Györgyi József, Kostyán József, Ney Géza, dr. Halmi Adolf, dr. Hirn Márton, Goldschmied Lipót, Komáromy József, Máthé József, Gajzágó Lukács, Vidder Jenő, Véli Miksa, Altman Sámuel, Temesközy Gerzson. Az első pezsgős dugó kipattanásakor felállott Lukács Gyula s meghatott szavakkal mondott köszönetet a megjelent jó barátoknak és ismerősöknek, kérte őket, hogy tartsák meg továbbra is jó emlékezetükben őt, a ki mindég hálás szívvel és igaz baráti érzellemmel fog viseltetni úgy a megjelent abonyiak, mint általában Abony város közönsége iránt. Egyben üdvözölte új otthonának, a székesfővárosnak legelőkelőbb gyógyszerészeit, kik itt, mint jóbarátai megjelentek. Taufer Károly válaszló a szép búcsúszavakra s örömmel öleli keblére összes collegái nevében az új fővárosi polgárt s egyuttal gratulált Abonyinak, a mely oly polgárt ad a fővárosnak, akire ők is, mi is mindég büszkék lehetünk, Teszár László sajnálattal búcsúzik el a jó, igaz barátától, a ki nélkül Budapest elhagyni volna, de Abony bajosan s akire még számítanak lelkes jó barátai. Máthé főjegyző mint agilis társadalmi tényezőt, a vezért sajnálja, kiemelve egyuttal e téren elért sikereit. Dr. Györgyi József mint lelkiismeretes patikáriust emeli ki Lukácsot és érdemeit. Dr. Halmi, dr. Hirn mint gavallér, őszinte, jó lelkű férfút búcsúztatják el Lukácsot, akire mindég számíthatott mindenki minden igaz ügyében. Humoros felköszöntőket mondtak Lukács szerkesztő, majd ismét dr. Györgyi. Majd ismét Teszár László a vidéki vendégekre, Pintér Pál a jelenlévő hölgyekre, Máthé főjegyző Lukács Gyuláné háziasszonyra. Általános figyelem közt emelkedett szöllásra ft. Lévy Mihály apát s búcsúzott el Lukácsától, mint a kath. egyház hű tagjától. Még Teszár László éltette özvegy Balogh Istvánné úrnőt, aztán asztalbontásra került a dolog, mit eleven táncmulatság követett, a minek, valamint az egyébként kedélyes estélynek a fővárosi vendégek hajnali elutazása vetett véget. Mi is Isten-hozzádot mondunk városunk érdemes polgárának, lapunk igaz jó barátjának, aki közönségünk közbecsülésével és igaz szeretetével távozik körünkől.

— **Személyi hir.** Abonyi Gyula földink, a nemzeti színház jeles művésze, családjával néhány napot városunkban töltött, rokonai és baráta szerető körében.

— **József főherceg** temetésén, mely hétfőn volt az egész ország nagyrészté mellett, városunkból Teszár László, járásunk főszolgabírája vett részt, vármegyénk káldeittségével.

— **Halálozás.** Mészáros János a czeplédi evang. elemi iskola igazgató tanítója 55 éves korában elhunyt.

— **Polgári iskolánkban** a vizsgálatok véget értek egy igazán szép rajz és egy meglepően kedves és értékes kézimunka kiállítással. — Egyéb eredményekről majd az iskolai értesítő megjelenése után számolunk el.

— **Adomány.** Az „Abonyi Lajos szobor” rácszatára Máthé Dezső úr által adományozott 3 korona átvételét köszönettel elismeri

Véli Miksa.
— **Városunk szépítése.** Egy igazán csinos, szép magánházzal szaporodik belterületünk Gara János kereskedő és vendéglős új házával, mely izléses diszítésével nagyban hozzájárul a Kossuth-tér kiemelkedéséhez. A csinos építés Varga József kőműves képzettségét tanúsítja.

— **Vége a tanévnek.** A rom. kath. elemi iskolákban a vizsgálatok f. hó, 19, 20, 21-iken mentek végbe a szülők, különösen az anyák, nagy érdeklődése mellett. Tanügybarátokat azonban, mint máskor, úgy most sem láthattunk azokon. A vizsgálatokat minden egyes osztálynál Ft. Lévy Mihály apát, esperes plebános, tanfelügyelő a legnagyobb buzgalommal vezette, intvén a gyermekeket a szépre, jóra s a megtanult dolgoknak a megszünidőben leendő ismétlésére. A kiváló tanfértunak munkájában a vizsgálatok alatt elismerésre méltó segítségére voltak a tiszt. s. lelkészek, Szombathy János Király János gondnokok és Bogyó Sándor ny. igazgató tanító. A szép si-

kerrel végződött tanév után a legkellemesebb szünidőt kívánunk a rom. kath. iskolák tanítóinak. A nyugalmat valóban megérdemlik, mert a rendesnél jóval nagyobb számú tanuló sereggel küzdöttek a tanév alatt a mindamellett az eredmény is igen szép, amit csak megfeszített erővel s lankadatlan szorgalommal lehetett elérni.

— **Uj cigaretta.** Julius 1-én új cigarettát hoz a dohányjövődéki igazgatóság forgalmába. Az új cigarettá neve Duna lesz és alakjánál fogva valószínűleg nagy keresletnek fog örvendeni. A cigarettának ugyanis hosszú szopókája lesz. Ezt a kedvelt és elegáns formát eddig csak külföldi szivarkáknál használták és most kísérletet fognak tenni vele Magyarországon és Ausztriában is. Jóllehet az új cigarettá darabja csak 2 fillér, mégis igen kellemes ízű.

— **A háztulajdonos visszatartási joga.** Egy bűnügyi eset alkalmából igen érdekes elvi jelentőségű ügyben döntött a budapesti büntető bíróság. Nemesak a fővárosi, de a vidéki háztulajdonosok is ugyszólván általánosan követik azt a gyakorlatot, hogy ha a lakó, mielőtt kiköltözik, a lakásban állítólag eltört egy ablakot, elvesztett egy szobakulcsot, megrongálta a falat, vagy más hasonló kárt okozott, akkor a háztulajdonos visszatartja a lakónak egyik másik értékesebb butordarabját és mindaddig nem adja vissza amíg a lakó a vitás vagy jogos követelést ki nem egyenlíti. Ennek az általánosan követett gyakorlati eljárásnak nincs semmiféle törvényes alapja, mert a törvény csak arra az egy esetre ruhazza föl a háztulajdonost az önzálogolást, vagyis visszatartási joggal, ha a lakó a házbérrel vagy annak egy részével adós, míg a károkozásért támasztott követelés megítélése minden tekintetben a bíróság hatásköréhez tartozik. Ha tehát a lakó például eltört egy ablakot és kiköltözéskor nem fizeti meg a kárt, akkor a háztulajdonos a kártérítési igényét csupán uton érvényesítheti, de önzálogolási joga nincs. Ha mégis abba a hibába esik, hogy visszatart butordarabot, vagy erre utasítást ad, akkor büntetendő cselekményt követ el.

— **Az egyéves önkéntesek okiratai.** Az egyéves önkéntesekhez szükséges okiratokat eddig az elüljárók díjtalanul bégjementesen állították ki. A pénzügyigazgatóság azonban egy átiratban kijelentette, hogy az erkölcsi bizonyítvány, s az azt kérő folyamodás bélyegköteles. A fővárosi elüljárók minap tartott értekezletükön arra való hivatkozással, hogy az önkéntesi folyamodás valamenyny melléklete bélyegmentes, előterjesztést tettek a tanácsnak, hogy provokálja a kormány döntését. Elhatározták, hogy a kormány döntéséig az okiratokat ezután is díjtalanul és bélyegmentesen állítják ki.

— **Vasuti jegyek ellenőrzése.** Ez évi május hó 1-ével a vasuti jegyek ellenőrzése tekintetében új rend lépett életbe, mely szerint érvényes menetjegy nélküli utas az általa megtett egész utra s ha azon állomás, ahol felszállott, nyomban kétségtelenül meg nem állapítható, a vonat által megtett egész utra eső rendes menet-

dij kétszeres összegét, de legalább 6 koronát fizetni köteles. Ellenben az, ki a kalauznak vagy vonatvezetőnek minden felszólítás nélkül jelenti, hogy elkésés miatt jegyet már nem válthatott, csak a rendes menetdíjat 1 korona pótlékkal felemelve, legfeljebb azonban a menetdíj kétszeresét tartozik fizetni. Az utas, ki azonnal fizetni vonakodik, a vonatról kiutasítható. Aki érvényes menetjegy nélkül foglal helyet egy indulásra készen álló vonatban, 6 koronát köteles fizetni. Mindezen esetekben pótljegy, vagy egyéb igazolvány szolgáltatandó ki. Elzárt helyiségekkel vagy pályaelőtterekkel bíró állomásokon a pályaudvar-beléptijegy a váróhelyiségbe vagy a pályaelőtterre belépéskor előmutatandó és azok elhagyásakor átadandó.

— **Az utadókezelés reformja.** Az utadókezelésének egyszerűsítése czéljából a kereskedelmi miniszter, a pénzügyminiszterrel egyetértőleg, több rendbeli utasítást rendelt el. E reformok közt a leglényegesebb az, hogy azok, akik egyenes adóban 200 koronát fizetnek, közvetlen fizetőknek tekintetnek az adójukra vonatkozólag is es utadójukat ezentul nem a községi adófizetőknek tekintetnek az adójukat ezentul nem a községi adófizetőknek fizetik, hanem közvetlenül az állami adóhivataloknál. Az erre vonatkozó miniszteri rendelet már leérkezett vármegyénk törvényhatóságához is.

Értesítés.

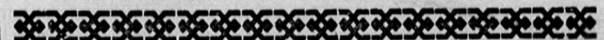
Van szerencsém Abony város hölgyközönségét értesíteni, hogy elvállalok fehér és színes himzést, merkelést, horgolást a legjutányosabb árák mellett; ugyszintén e munkákra tanuló leányokat.

A n. é. hölgyközönség becses pártfogását kérve vagyok

tisztelettel

LACZKÓ KÁLMÁNNÉ.

Kisfaludi-uteza, 170. szám.

A ki Köhögésben szenved, használja az egyedül bevált, enyhítő és kitünő ízű

Haiser-féle

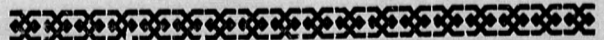
Mell-Karamellákat

2740 hivatalosan megerősített bizonyítvány eléggé igazolja a biztos hatást köhögés, rekedtség és elnyálkásodásnál.

Csomagja 20 és 40 fillér.

Csak akkor valódi, ha rajta van a „három fenyőhöz” czimzett védjegy.

Kizárólag kapható Widder Jenő abonyi gyógyszerárában.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH ^{LD}
Budapest, Váci-körút 63.
Által a legjutányosabb árák mellett ajánljatnak:
Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakazalozók, járgány cséplőgépek, lóharc-csészlők, tisztító-rosták, konkolyozók, kazáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorveőgépek, Planet jr. kapálók, szecskavágók, répvágók, kukoricza morzsolók, daralók, őrlőmalinok, egytetemes acél-ekék, 2- és 3 vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

